

Moldun

Ástarfaðir himinhæða,
heyr þú barna þinna kvak,
enn í dag og alla daga
í þinn náðarfaðm mig tak.

Einn þú hefur allt í höndum,
öll þér kunn er þörfin mín,
ó, svo veit í alnægð þinni
einnig mér af ljósi þín.

Náð þín sólin er mér eina,
orð þín döggin himni frá,
er mig hressir, elur, nærir,
eins og foldarblómin smá.

Anda þinn lát æ mér stjórna,
auðsveipan gjör huga minn,
og á þinnar elsku vegum
inn mig leið í himin þinn.

Steingrímur Thorsteinsson.

Blessun

Eftirspil

Blessuð sértu sveitin mín

Sigurður Jónsson frá Arnarvatni - Bjarni Þorsteinsson

Prestur:

Séra Arndís G. Bernhardsdóttir Linn

Organisti:

Friðrik Vignir Stefánsson

Fiðluleikari:

Ragnar Skúlason

Kór:

Trompetleikur:

Atli Guðlaugsson

Einsöngur:

Bjarni Atlason og Guðlaugur Atlason

Söngur:

Tindatrió

Atli Guðlaugsson, Bjarni Atlason og Guðlaugur Atlason

Umsjón útfarar:

Útfararstofa Íslands, Sverrir Einarsson

Aðstandendur þakka auðsýnda samúð og vinarhug.

Bálför fer fram síðar.

Brynhildur Benediktsdóttir Líndal

Fædd 30. júní 1934

Dáin 11. janúar 2022

Útför frá Lágafellskirkju
miðvikudaginn 26. janúar 2022

Forspil
Kveðja
Bubbi Morthens

Bæn

Á hendur fel þú honum,
sem himna stýrir borg,
það allt, er áttu' í vonum,
og allt, er veldur sorg.
Hann bylgjur getur bundið
og bugað storma her,
hann fótstig getur fundið,
sem fær sé handa þér.

Ó, þú, minn faðir, þekkir
og það í miskunn sér,
sem hagsæld minni hnekkir,
og hvað mér gagnlegt er,
og ráð þitt hæsta hlýtur
að hafa framgang sinn,
því allt þér einum lýtur
og eflir vilja þinn.

Mín sál, því örugg sértu,
og set á Guð þitt traust.
Hann man þig, vís þess vertu,
og verndar efalaust.
Hann mun þig miskunn krýna.
Þú mæðist litla hrið.
Þér innan skamms mun skína
úr skýjum sólin blíð.

Björn Halldórsson - Michael Haydn 1774

Ritningarvers

Söknuður

Vilhjálmur Vilhjálmsson - Jóhann Helgason

Ritningarvers

Undir háu hamrabelti
höfði drúpir lítil rós,
þráir lífsins vængjavíddir
vorsins yl og sólarljós.
Ég held ég skynji hug þinn allan
hjartasláttinn, rósín mín,
er kristaltærir daggardropar
drjúpa milt á blöðin þín.

Æsku minnar leiðir lágu
lengi vel um þennan stað,
krjúpa niður, kyssa blómið,
hversu dýrlegt fannst mér það.
Finna hjá þér ást og unað,
yndislega rósín mín.
Eitt er það sem aldrei gleymist,
aldrei, það er minning þín.

Guðmundur G. Halldórsson - Friðrik Jónsson

Guðspjall

Liljan

Þorsteinn Gíslason - Erlent lag

Minningarorð

Ó hve gott á lítil lind
leika frjáls um hlíð og dal.
Líða áfram létt sem hind,
líta alltaf nýja mynd,
lauma kossi á kaldan stein,
kastast áfram tær og hrein.

Ég vildi að ég væri eins og þú
og vakað gæti bæði daga og nætur.
Þá öllu skyldi kveða óð um unað, ást og trú
sem aldrei bregst en hugga lætur.
Já, ef ég mætti lifa eins og lindin silfurtær
sem lög á sína undra strengi slær.

Hvísla ljóði að grænni grein,
glettast ögn við lítið blóm.
Lauma kossi á kaldan stein,
kastast áfram tær og hrein.

Ég vildi að ég væri eins og þú
og vakað gæti bæði daga og nætur.
Þá öllu skyldi kveða óð um unað, ást og trú
sem aldrei bregst en hugga lætur.
Já, ef ég mætti lifa eins og lindin silfurtær
sem lög á sína undra strengi slær.

Cassano-Conti - Bjarki Arnason

Bæn

Faðir vor

Sérhver draumur lifir aðeins eina nótt.
Sérhver alda rís, en hnígur jafnan skjótt.
Hverju orði fylgir þögn
og þögnin hverfur allt of fljótt.

En þó að augnablikið aldrei fylli stund
skaltu eiga við það mikilvægan fund,
því að tár sem þerrað burt
aldrei nær að græða grund.

Líttu sérhvert sólarlag,
sem þitt hinsta væri það.
Því morgni eftir orðinn dag
enginn gengur vísunum að.

Þú veist að tímans köldu fjötra enginn flýr.
Enginn frá hans löngu glímu aftur snýr.
Því skaltu fanga þessa stund,
því fegurðin í henni býr.

Líttu sérhvert sólarlag,
sem þitt hinsta væri það.
Því morgni eftir orðinn dag
enginn gengur vísunum að.

Lag og texti: Bragi Valdimar Skúlason